

ligt til Vejforsøg fremkommer, som det vil fremgaa af Anmærkningerne, efter Aftale med Folketingets og Landstingets Finansudvalg, idet Ministeriet i Foraaret fik disses Tilslutning til den foreslaaede Ændring i Loven om Motorkøretøjer, og Forslaget er for saa vidt ogsaa tiltraadt af Rigsdagen, som der ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1924—25 er bevilget 30 000 Kr. til Anlæg af en Forsøgsvejbane paa Roskilde Landevej med følgende Tekstanmærkning: „Beløbet vil, naar fornøden Lovhjemmel er opnaaet, blive tilbagebetalt Statskassen af den Del af Motorafgiften, som tilfalder Amtsraadskredsene m. fl. i Finansaaret 1924—25“. Idet jeg i øvrigt henviser til den Korrespondance, der er aftrykt i Lovforslagets Bemærkninger, og disse Aftaler og Forudsætninger, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til villig Behandling.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder*. Der er til Ministeriet indkommet et Andragende fra Digelaget for Marsken ved Tønder om at faa en Nedsættelse af Renten af det Beløb, som Marskejerne skal betale for Afvanding af disse Arealer i Henhold til den Lov, der blev vedtaget i Fjor. I Betragtning af den almindelige Diskontoneedsættelse har jeg ment det forsvareligt at gaa med til en Rentenedsættelse. I Fjor blev der bestemt, at der skulde betales en aarlig Ydelse af 7 pCt., hvoraf 1 pCt. var Afdrag, 6 pCt. Rente. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at der stadig skal betales 7 pCt., men deraf skal Renten kun være ½ pCt. under Nationalbankens til enhver Tid gældende Diskonto, dog ikke udover 6 pCt. Da der imidlertid i Fjor indkom en Bestemmelse om, at Finansministeren bemyndigedes til at udstede Statsobligationer, er det rimeligt, at Lodsejerne, naar disse Statsobligationer bliver udstedt, kommer til at betale den effektive Rente af disse, og derfor er der ogsaa indført en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag om, at til den Tid skal de betale den effektive Rente af disse Obligationer. Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Villie.

Dernæst vil jeg tillade mig at fremsætte

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Dette Lovforslag er et Led i Landbrugsministeriets Bestræbelser for at nedbringe Statens Udgifter til Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen. Befordringsgodtgørelsen til Dyr læger for Rejsere i det offentlige Tjeneste fastsattes tidligere af Justitsministeren og for Tiden af Finansministeren; men i det foreliggende Lovforslag bestemmes det, at den fremtidig skal fastsættes efter en Forhandling mellem Landbrugsministeren og Finansministeren. Dette Spørgsmaal har meget stor Betydning for os; under den Mund- og Klovesygeepidemi, vi har haft i det sidste Aars Tid, har Befordringsgodtgørelsen beløbet sig til en Sum af ca. 1 Mill. Kr. for Statskassen. Der er hidtil givet 40 Ø. pr. km for egen Befordring, og vi finder det rimeligt at nedsætte dette Beløb til 30 Ø. pr. km. Det gælder ikke, hvor der lejes Køretøjer, men kun, hvis Befordringen sker med eget Køretøj, og der er vist ikke nogen, der kan have noget at indvende imod, at man gaar til denne Nedsættelse. I Lovforslagets § 2 er der indført en Bestemmelse om, at Bøder, der hidtil tilfalder Kommunekassen for Overtrædelse af den gældende Lov, i Fremtiden skal tilfalde Statskassen. Det er jo Statskassen, der afholder saa godt som alle Udgifterne til Bekæmpelsen af Sygdommen, og derfor vil det være rimeligt, at den ogsaa faar den Smule Indtægt, der kan komme ind gennem de Bøder, der bliver idømt. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til særlig hurtig Fremme her i Tinget, idet det vil være af Betydning at faa det gennemført, saaledes at vi kan naa til denne Besparelse, som enhver vist vil indrømme er rimelig og paakrævet.

Endelig tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Fæsteejendomme og Brug af Huse paa Landet*. Det er et Forslag, som er omtrent enslydende med et Forslag, der privat blev indbragt her i Tinget i Samlingen 1923—24. Formaalet med dette Forslag er at sikre Brugere af tidligere Fæstegods, der er indtaget til fri Raadighed, og af Lejehuse paa Landet, som anvendes til Husmandsbrug, en Ret til fremtidig Leje i Lighed med den, de har haft tidligere, og samtidig sikre disse Brugeres Efterkommere samme Rettighed, som de nuværende Brugere har. Det andet Hovedformaal er at sikre disse Brugere, at der paa Ejendommene findes nogenlunde forsvarlige Bygninger. For det Tilfældes Skyld, at man ikke kan komme til en mindelig Overenskomst mellem Brugere og Ejere ved fremtidig Lejemaal, er der indført en Be-